

Mál nr. 222/2012
M
og
vátryggingafélagið X v/ slysátryggingar ökumanns.

Ágreiningur um bótaskyldu (orsakatengsl) af völdum aftanákefyrslu.

Gögn.

102. Málskot, móttækið 21.5.2012, ásamt fylgigögnum.

103. Bréf X, dags. 11.6.2012.

Málsatvik.

Hinn 3.11.2010 mun bifreiðin A sem M ók hafa runnið í hálku aftan á bifreiðina B á Dvergaborgum í Reykjavík. Í lögregluskýrslu er haft eftir ökumanni B að A hafi runnið aftan á B á mjög lítilli ferð. M, sem ökumaður A, mun hafa skýrt frá málsatvikum á sama veg fyrir lögreglu.

M var flutt með sjúkrabifreið á slysa- og bráðadeild Landspítalans. Hún kvartaði undan verkjum í háls- og hnakkasvæði auk andþyngsla. Einnig hafði hún kvartanir um höfuðverk, dreifða kvíðverki og eymsli yfir rófubeini og brjóstbaki. Um veturinn leitaði M í allnokkur skipti á heilsugæslustöð vegna einkenna sem hún rakti til slyssins, einkum verki og stífleika í stoðkerfi. Fyrir slysið hafði M greinst með kvíðaröskun sem hafði verið meðhöndluð með lyfjum, en þeirri lyfjameðferð hafði lokið í mánuðinum fyrir slysið. Eftir slysið finnst M sem kvíði og kvíðaköst haf versnað mikið auk þess sem hún sé döpur og eigi erfitt með svefn. Að áliti heilsugæslulæknis hafi M verið líkamlega hraust stúlka, en upp úr slysinu hafi hún glímt við slæma tognun í baki og mikla verki tengda því auk þess sem andleg líðan hafi versnað sem hjálpi ekki til við verkina.

M hefur krafist bóta úr slysátryggingu ökumanns A hjá vátryggingafélaginu X. Í ljósi lítilla skemmda á bifreiðunum fékk X fyrirtækið D til að reikna út þyngdarkraft sem verkaði á ökutækin við áreksturinn. Í skýrslu D, dags. 26.4.2011, er skemmdum á ökutækjunum lýst svo að á A séu sjáanlegar skemmdir á framhluta hennar, framhöggvara og hægri hlið og á B vinstra megin á afturhöggvara. Þyngdarkraftur á A hafi verið 1,39g og á B 0,98g. Með vísan til þessa telur X að þau einkenni sem M hefur stafi ekki af árekstrinum og hefur hafnað bótaskyldu.

Álit.

Ekki virðist vera um það deilt að M eigi rétt á bótum úr slysátryggingu ökumanns A að því marki sem hún hefur orðið fyrir líkamstjóni við áreksturinn. Gögn málsins um líkamstjón M eru af skornum skammti og ekkert mat liggur fyrir á því hvaða áverka hún hefur hlotið við slysið. Skemmdir á bifreiðunum, skýrsla D um áreksturinn eða fyrirbyggjandi læknisvottorð verða á hinn bóginn ekki talin taka af öll tvímæli um að M hafi ekki orðið fyrir líkamstjóni. Eins og mál þetta liggur fyrir hefur nefndin ekki forsendur til að taka afstöðu til þess hvort sannað teljist að M hafi orðið fyrir líkamstjóni í umrætt sinn. Er málið vanreifað að þessu leyti og ekki stutt nægilegum gögnum svo unnt sé að úrskurða í því. Samkvæmt því og með vísan til 3. mgr. 3. gr. samþykktu fyrir úrskurðarnefnd í vátryggingamálum, sbr. auglýsingu nr. 1090/2005 í B-deild Stjórnartíðinda, er máli þessu vísað frá nefndinni.

Niðurstaða.

Máli þessu er vísað frá.

Reykjavík, 26. júní 2012.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.